

RĂSPUNSURILE COMISIEI EUROPENE ȘI ALE SEAE LA RAPORTUL SPECIAL AL CURȚII DE CONTURI EUROPENE

„COOPERAREA DINTRE UE ȘI ȚĂRILE TERȚE ÎN MATERIE DE READMISIE: ACȚIUNI RELEVANTE, DAR REZULTATE LIMITATE”

REZUMAT

Răspunsuri comune din partea Comisiei la punctele I-IX:

Comisia salută Raportul special al CCE privind cooperarea în materie de readmisie dintre UE și țările terțe. Comisia consideră că obiectivul specific al raportului este o contribuție oportună la eforturile în curs ale UE în acest domeniu, ca parte a noului pact al Comisiei privind migrația și azilul din 23 septembrie 2020.

Noul pact privind migrația și azilul oferă o bază consolidată pentru a oferi un răspuns durabil și pe termen lung pentru gestionarea migrației și a azilului, atât din perspectivă internă, cât și externă. Pactul prevede promovarea unor parteneriate consolidate, adaptate, cuprinzătoare și reciproc avantajoase cu țările de origine și de tranzit. Returnarea și readmisia fac parte integrantă din aceste parteneriate. Colaborarea constructivă cu țările terțe, ascultarea preocupărilor și a nevoilor acestora și acordarea de sprijin acolo unde este necesar sunt elemente esențiale ale unei astfel de abordări bazate pe parteneriat și contribuie la obținerea unor rezultate durabile.

Pe baza progreselor înregistrate începând din 2016, noul pact stabilește o abordare mai echitabilă și mai europeană a gestionării migrației și a azilului, prin prezentarea de noi inițiative și instrumente. Acestea oferă baza pentru abordarea mai multor recomandări formulate de CCE, întrucât punerea în aplicare și discuțiile cu colegiitorii cu privire la propuneri specifice sunt în curs de desfășurare.

Comisia consideră că, în pofida eforturilor sporite de combatere a migrației neregulate și de asigurare a returnării efective a persoanelor care nu au drept de ședere în UE, rezultatele sunt diverse și inegale, inclusiv în rândul celor 10 țări care fac obiectul raportului CCE.

Astfel cum a subliniat în Comunicarea sa din 10 februarie 2021 - [COM(2021) 56 final], este important să se abordeze provocările interne și externe legate de returnare și readmisie într-un mod integrat, structurat și eficace.

Pentru a asigura progresul către o cooperare mai previzibilă și mai fiabilă în materie de readmisie, UE ar trebui să rămână flexibilă în ceea ce privește forma și conținutul instrumentului folosit pentru a-și structura cooperarea cu țările partenere și să utilizeze o gamă largă de instrumente și de politici relevante.

Experiența din ultimii ani arată că monitorizarea și comunicarea continuă și sprijinul specific sunt necesare pentru ca instrumentele de readmisie să producă rezultate concrete, dar că stimulentele relevante rămân esențiale.

Articolul 25a din Codul de vize stabilește deja o legătură între nivelul cooperării țărilor terțe în materie de readmisie și politica de eliberare a vizelor, iar primul raport de evaluare a fost adoptat la 10 februarie 2021. Acesta este un pas important care se adaugă la gama de instrumente, proiecte și

rețele ale UE instituite pentru a sprijini readmisia (de exemplu, sprijin operațional din partea Frontex, platforme electronice de gestionare a cazurilor, schimburi de ofițeri de legătură, ateliere tehnice pentru formarea și mobilizarea personalului implicat din punct de vedere operațional în procesul de readmisie etc.). Reunind informații cantitative și calitative, această evaluare factuală oferă o imagine clară, cu detalii valoroase privind practicile din toate etapele procesului, care pot fi apoi abordate în mod specific.

Articolul 7 din Propunerea de regulament privind gestionarea situațiilor legate de azil și migrație prezintă un mecanism de coordonare care permite Comisiei să identifice și să mobilizeze măsuri suplimentare, inclusiv în alte domenii de politică decât cele legate de vize sau de instrumentele de finanțare, aliniate la nevoile, interesele și prioritățile țărilor partenere.

Pentru a combina în mod adecvat instrumentele de politică și pentru a ține seama de competențele respective ale diferiților actori, este necesar ca UE și statele sale membre să acționeze în mod unitar și în cadrul unui dialog coordonat și continuu cu țările partenere.

Returnările voluntare rămân opțiunea cea mai durabilă, iar UE va continua să sprijine reintegrarea persoanelor returnate, astfel cum se prevede în Strategia privind returnarea voluntară și reintegrarea din 27 aprilie 2021, care vizează, de asemenea, consolidarea capacității țărilor partenere și asigurarea implicării lor active în acest proces.

S-au înregistrat îmbunătățiri în ceea ce privește exactitatea datelor privind returnarea, iar colectarea datelor va continua să se îmbunătățească odată cu modificarea Regulamentului privind statisticile din domeniul migrației, fiind astfel acoperite lacunele anterioare în materie de date, în special în ceea ce privește returnarea voluntară și reintegrarea. Intrarea în vigoare a Sistemului UE de intrare/ieșire și operaționalizarea Sistemului de informații Schengen în materie de returnare, precum și propunerea de modificare a Eurodac vor completa, de asemenea, imaginea de ansamblu. Prin rapoartele privind analiza și conștientizarea situației migrației (*Migration Situational Awareness and Analysis – MISAA*), aceste evoluții vor oferi o imagine de ansamblu mai fiabilă și completă a disponibilității, utilizării și eficacității asistenței pentru returnare voluntară și reintegrare în UE.

X. Comisia a acceptat toate recomandările.

INTRODUCERE

05. Obligația unui stat de a readmite propriii resortisanți este un principiu cutumiar de drept internațional. Aceasta există indiferent dacă sunt sau nu instituite instrumente specifice de structurare a cooperării în materie de readmisie, precum și în absența unor dispoziții din acorduri mai ample ale UE cu anumite țări sau regiuni terțe. Acest principiu a fost deja codificat prin activitatea Comisiei de drept internațional a ONU, este susținut de *opinio juris* și de practica consecventă a statului și este confirmat în alte instrumente multilaterale care structurează cooperarea în materie de readmisie. În special, obligația de a readmite propriii resortisanți este prevăzută, printre altele, în Convenția de la Chicago privind aviația civilă internațională.

OBSERVAȚII

25. O serie de elemente și criterii cantitative și calitative trebuie luate în considerare cu privire la readmisie, dacă trebuie să existe implicare, momentul și modul în care aceasta trebuie să aibă loc, inclusiv oportunitatea politică de implicare în contextul relațiilor globale ale UE cu țara terță,

interesele și obiectivele de politică externă ale UE, precum și evoluțiile politice din țara terță și considerentele politice interne corespunzătoare.

27. Comisia și SEAE subliniază că voința politică este într-adevăr un element esențial și poate fi afectată de mai multe aspecte. Evoluțiile politice, economice sau în materie de securitate de la nivel intern pot afecta voința politică și prioritățile unei țări terțe. În multe țări terțe, la fel ca în statele membre ale Uniunii Europene, returnarea și readmisia sunt aspecte sensibile și cu încărcătură politică. În consecință, guvernele țărilor terțe încearcă adesea să evite publicitatea în ceea ce privește readmisia.

28. Implicarea la cel mai înalt nivel politic s-a dovedit utilă pentru a facilita cooperarea în materie de migrație și, în special, readmisia și pentru a contribui la avansarea negocierilor. În consecință, Comisia și SEAE au inclus în mod constant migrația pe ordinea de zi a reuniunilor și evenimentelor politice la nivel înalt ca parte integrantă a relațiilor externe, inclusiv discuții privind readmisia, ca element important al unei abordări cuprinzătoare a migrației. Colaborarea în cadrul unei abordări coordonate cu statele membre ale UE (pentru a asigura mesaje coerente și, acolo unde este posibil, acțiuni și inițiative comune) oferă cele mai bune rezultate.

Pentru a consolida coordonarea cu privire la punerea în aplicare a politicii externe a UE în domeniul migrației, ÎR/VP și Președinția portugheză au coprezidat o reuniune informală comună a miniștrilor afacerilor externe și a ministrului afacerilor interne la 15 martie 2021.

30. Are loc întotdeauna un proces de reflecție cu privire la oportunitatea de a include sau de a exclude clauza privind resortisanții țărilor terțe în directivele de negociere; cu toate acestea, considerațiile depășesc valoarea adăugată/utilizarea în practică a acordului respectiv - unele dintre acestea fiind explicate în caseta 3.

33. Reuniunea ministerială UE-Nigeria din noiembrie 2020 s-a angajat să revigoreze parteneriatul bilateral într-o gamă largă de domenii, inclusiv un angajament cuprinzător privind migrația și mobilitatea. Acest lucru a contribuit la obținerea unui acord de reluare a negocierilor privind un acord de readmisie. Din ianuarie 2021, au avut loc cinci runde de negocieri.

38. Parlamentul European este informat periodic de către Comisie cu privire la situația actuală a punerii în aplicare a acordurilor și angajamentelor de readmisie ale UE.

39. Acordurile de readmisie sunt încheiate pentru a facilita și ajuta țările să își îndeplinească obligația de readmisie a propriilor resortisanți în temeiul dreptului internațional. Principalul beneficiu pe care țara care efectuează readmisia îl poate primi în urma semnării acordului de readmisie este de a spori controlul asupra procedurii de returnare și de a proteja drepturile cetățenilor săi în timpul returnării.

42. Comisia și SEAE subliniază importanța unor negocieri eficiente privind readmisia pentru a asigura mobilizarea politică din partea țărilor terțe în cauză, în conformitate cu principiul cooperării loiale, care să asigure mesaje coerente și să se poată baza pe relațiile privilegiate de care se bucură unele state membre cu anumite țări terțe. La fel ca în multe alte domenii de politică, cooperarea dintre UE și statele sale membre, în conformitate cu principiul cooperării loiale, promite să obțină cele mai bune rezultate în promovarea cooperării cu țările terțe în materie de migrație și mobilitate.

43. Deși în etapa respectivă nu s-a convenit asupra unor pachete adaptate, discuțiile specifice fiecărei țări privind cooperarea în materie de migrație, inclusiv readmisia, au continuat și au condus la stabilirea abordării cadrului de parteneriat. Un exemplu pentru Nigeria: în 2017, UE a mobilizat un „pachet de stimulente”, sub forma unui plan de acțiune privind migrația și mobilitatea, investițiile și locurile de muncă, în așteptarea încheierii cu succes a negocierilor privind returnările și readmisia.

În cadrul grupurilor de lucru relevante ale Consiliului au loc periodic discuții privind parteneriate cuprinzătoare cu principalele țări de origine și de tranzit. La nivel strategic, Comisia și SEAE au consultat statele membre în etapele-cheie ale EURA și ale negocierilor privind aranjamentele în cadrul grupurilor de lucru relevante ale Consiliului. Acest lucru a fost consolidat prin noul pact.

44. Deși acest lucru nu a fost sistematic, statele membre ale UE au fost asociate la facilitarea negocierilor cu țările terțe prin intermediul abordării Sherpa și al mai multor vizite comune. În plus, la nivel strategic, Comisia și SEAE au consultat statele membre în cadrul grupurilor de lucru relevante ale Consiliului în etapele-cheie ale EURA și în negocierile privind acordurile (în special înainte de lansarea și încheierea negocierilor).

45. Comisia subliniază valoarea adăugată a mobilizării politice a statelor membre, care se exprimă pe o singură voce și se bazează pe stimulente naționale.

47. Stimulentele sunt într-adevăr elemente importante pentru sprijinirea negocierilor. Cu toate acestea, este esențial ca stimulentele să fie integrate în parteneriate cuprinzătoare și constructive, astfel cum se subliniază în noul pact privind migrația și azilul. Stimulentele pot contribui la susținerea unor astfel de parteneriate, dar acestea pot fi eficiente și durabile numai atunci când se pot baza pe înțelegerea reciprocă a intereselor, a sensibilităților și a preocupărilor ambelor părți. În consecință, noul pact subliniază necesitatea de a utiliza o gamă largă de instrumente de politică pentru a sprijini abordarea bazată pe parteneriat.

49. Migrația legală și politica în domeniul vizelor sunt elemente importante ale abordării cuprinzătoare a migrației, astfel cum se prevede în noul pact.

50. Facilitarea obținerii vizelor poate fi, de asemenea, considerată un element relevant în promovarea relațiilor bilaterale generale (inclusiv comerciale) sau a parteneriatelor pentru migrați.

51. Prin intermediul noului pact, Comisia a propus să se facă un pas înainte. Articolul 7 din Propunerea de regulament privind gestionarea situațiilor legate de azil și migrație va permite Comisiei să se bazeze în continuare pe evaluarea readmisiei efectuată în temeiul Codului de vize pentru a identifica și a propune orice măsură care ar putea încuraja cooperarea în materie de readmisie a țărilor terțe. Având în vedere relațiile globale ale UE, aceste măsuri vor trebui să țină seama de interesele și nevoile țărilor terțe, precum și de ceea ce poate fi mobilizat la nivelul UE și al statelor membre.

52. Obiectivul general al politicii UE în domeniul migrației este de a se asigura că migrația se realizează în condiții de siguranță și într-o manieră regulamentară. Asistența financiară urmează o abordare cuprinzătoare, care include toate aspectele migrației, cum ar fi abordarea cauzelor profunde ale migrației neregulate și ale strămutării forțate, combaterea introducerii ilegale de migrați, gestionarea frontierelor, protecția persoanelor care au nevoie de protecție internațională, sprijinirea comunităților-gazdă, migrația legală și căile legale, precum și returnarea, readmisia și reintegrarea.

53. Planul de acțiune de la Valletta cuprinde cinci piloni, inclusiv returnarea și readmisia, alături de abordarea cauzelor profunde, gestionarea și guvernanta migrației, migrația legală și combaterea migrației neregulate.

Fondul fiduciar de urgență al UE pentru stabilitate și pentru abordarea cauzelor profunde ale migrației neregulate și ale strămutărilor de persoane în Africa a oferit finanțare suplimentară pentru a sprijini punerea în aplicare a Planului de acțiune comun de la Valletta, prin abordarea celor cinci piloni.

57. IVCDICI - Europa globală prevede o abordare mai coordonată, holistică și structurată a migrației cu partenerii, printr-o abordare flexibilă de stimulare. Această abordare face parte dintr-un set de instrumente mult mai amplu, astfel cum a fost dezvoltat în noul pact privind migrația și azilul. Stimulente echilibrate legate de migrație pot avea rezultate și pot maximiza impactul parteneriatelor noastre internaționale numai dacă fac parte dintr-o abordare echilibrată și cuprinzătoare a UE.

58. Acordurile de parteneriat și cooperare (APC) sunt acorduri politice, completate adesea de acorduri comerciale separate și autonome. Acordurile de asociere conțin de cele mai multe ori un pilon comercial specific, pe lângă componentele mai ample ale cooperării politice și economice.

62. Serviciile Comisiei Europene sunt în curs de finalizare a propunerii legislative a Comisiei privind sistemul generalizat de preferințe tarifare al UE, care urmează să fie adoptată de Colegiu în a doua jumătate a anului 2021.

Un studiu extern este în curs de realizare în sprijinul unei evaluări a impactului pentru a pregăti revizuirea Regulamentului (UE) nr. 978/2012¹.

63. Migrația legală face parte integrantă din parteneriatele echilibrate, cuprinzătoare și reciproc avantajoase privind migrația. Aceasta poate oferi beneficii atât țărilor de origine, de tranzit și de destinație, cât și migranților înșiși, care nu ar mai fi nevoiți să se angajeze în călătorii periculoase pentru a ajunge în Europa. În plus, reprezintă un aspect esențial pentru mulți parteneri, care solicită adesea mai multe oportunități de migrație legală.

Deși stabilirea volumelor de admisie a lucrătorilor migranți este, într-adevăr, de competența statelor membre, UE poate sprijini țările terțe în promovarea migrației legale și a mobilității. De exemplu, astfel cum se prevede în noul pact privind migrația și azilul, Comisia va lansa parteneriate pentru atragerea de talente cu țări terțe selectate pentru a promova migrația legală și mobilitatea. Conceptul va fi lansat prin intermediul unei conferințe la nivel înalt care va reuni statele membre, sectorul de afaceri, sectorul educației și alți actori.

67. Utilizarea stimulentele negative trebuie privită și pusă în balanță cu interesele și obiectivele mai ample ale UE într-o anumită țară și regiune, iar impactul potențial și eficacitatea trebuie evaluate cu atenție. O abordare constructivă a creării unui parteneriat cuprinzător cu o agendă pozitivă comună cu țările terțe promite cele mai bune rezultate durabile.

69. Grupul operativ al Comisiei creat în 2016 pentru a sprijini punerea în aplicare a cadrului de parteneriat a servit drept forum de coordonare și de discuții între serviciile Comisiei și SEAE. Coordonarea are loc la mai multe niveluri: în cadrul serviciilor UE (serviciile Comisiei și SEAE), între serviciile UE și statele membre, precum și între statele membre.

Grupul operativ pentru cadrul de parteneriat este încă activ, prin schimburi periodice, săptămânale.

În afară de Coreper, Grupul de lucru pentru aspecte externe ale azilului și migrației (EMWP) și Comitetul strategic pentru imigrație, frontiere și azil (CSIFA) sunt principalele foruri de coordonare în materie de migrație între statele membre, Comisie și SEAE.

---

¹ Raportul preliminar al studiului este disponibil publicului: <https://ec.europa.eu/trade/policy/policy-making/analysis/policy-evaluation/impact-assessments/>.

78. Este important să se sublinieze că, în unele cazuri, angajamentul susținut prin intermediul comitetului mixt privind readmisia/grupului de lucru comun (*Joint Readmission Committee/Joint Working Group* – JRC/JWG) a contribuit la realizarea unor îmbunătățiri durabile în ceea ce privește cooperarea.

79. Cu toate acestea, dialogurile privind migrația și mobilitatea pot fi eficiente prin plasarea returnării și readmisiei în contextul mai larg al cooperării în materie de migrație și pot contribui la abordarea unor aspecte specifice.

95. Într-adevăr, succesul și eficacitatea sistemului de gestionare a cazurilor de readmisie (RCMS) depinde, de asemenea, de o serie de alți factori, cum ar fi capacitatea, resursele financiare, implicarea altor parteneri și asistența tehnică. Acesta este motivul pentru care proiectele UE prevăd, în mod normal, continuarea sprijinului operațional și financiar după implementarea RCMS în toate țările terțe în cauză, inclusiv formarea personalului care îl utilizează și abordarea evoluțiilor tehnice ulterioare.

98. Comisia a adoptat recent prima sa strategie a UE privind returnarea voluntară și reintegrarea, care vizează creșterea ponderii returnărilor voluntare din UE și îmbunătățirea calității sistemelor de returnare voluntară. Aceasta propune o abordare mai uniformă și mai coordonată între statele membre pentru a debloca întregul potențial al returnării voluntare și al reintegrării.

În ceea ce privește evaluarea proiectelor din anexa IV, Comisia subliniază că unele dintre proiectele din Afganistan și Bangladesh au fost extinse pentru a obține rezultatele preconizate. Astfel cum s-a recunoscut la punctul 101, Comisia a luat măsuri de atenuare pentru a răspunde dificultăților cu care s-au confruntat proiectele legate de contextele dificile ale țării și, în cazul Bangladeshului, de un număr mai mic de persoane returnate decât se prevăzuse, pentru a obține rezultatele scontate. Prin urmare, Comisia se așteaptă ca rezultatele în ceea ce privește realizările obținute și sustenabilitatea să fie cel puțin „parțial satisfăcătoare” până la sfârșitul activităților proiectului.

99. (b) Cifra de 820 000 de returnări din Iran și Pakistan în Afganistan se referă la numărul de returnări (nu de persoane) și include migrația circulară și sezonieră, deosebit de ridicată între Iran și Afganistan.

105. Sustenabilitatea asistenței pentru reintegrare în Afganistan a fost afectată negativ și de saturarea pieței forței de muncă și de contracția economică generală din țară. După caz, Comisia și partenerii săi de implementare au luat măsuri de atenuare pentru a promova un acces mai bun al absolvenților de învățământ profesional și tehnic la oportunitățile de piață. Evaluarea la jumătatea perioadei a programelor a constatat că formarea la locul de muncă și promovarea locurilor de muncă adoptate în cadrul unui program reprezintă o bună abordare pentru dezvoltarea locurilor de muncă prin implicarea directă a sectorului privat.

110. Statisticile oficiale de la Eurostat și datele operaționale de la Frontex sunt colectate în scopuri diferite și nu ar trebui comparate în mod direct din cauza actualității, frecvenței și cadrelor lor de compilare diferite.

Comisia subliniază colaborarea existentă între Eurostat și Frontex în ceea ce privește datele privind returnările care vizează sinergii, păstrând în același timp un flux de date operaționale mai actual al Frontex separat de statisticile oficiale furnizate de statele membre către Eurostat.

111. Comisia observă că statele membre nu contribuie în mod sistematic, cu același nivel de detalii, în special în contextul reuniunilor Grupului de experți în materie de readmisie (REG).

116. Durata medie de la momentul formulării unei cereri până la eliberarea documentelor a fost adăugată în 2021, ca informație suplimentară care trebuie furnizată de statele membre, dacă este disponibilă.

CONCLUZII ȘI RECOMANDĂRI

122. Comisia și SEAE au inclus în mod constant migrația pe ordinea de zi a reuniunilor politice la nivel înalt pentru a facilita cooperarea în materie de migrație, inclusiv în ceea ce privește readmisia. Astfel cum s-a subliniat în noul pact, această abordare va fi continuată și intensificată.

Recomandarea 1 - Adoptarea unei abordări flexibile în cadrul negocierilor privind acordurile de readmisie ale UE

Comisia acceptă recomandarea.

125. Comisia și SEAE subliniază importanța unor negocieri eficiente privind readmisia pentru a asigura mobilizarea politică din partea țărilor terțe în cauză, în conformitate cu principiul cooperării loiale, care să asigure mesaje coerente și să se poată baza pe relațiile privilegiate de care se bucură unele state membre cu anumite țări terțe. La fel ca în multe alte domenii de politică, exprimarea pe o singură voce, o cerință a tratatului, și unirea eforturilor promit să conducă la cele mai bune rezultate în ceea ce privește promovarea cooperării cu țările terțe în materie de migrație și mobilitate. Acest lucru a fost consolidat prin noul pact.

Recomandarea 2 - Crearea de sinergie cu statele membre

Comisia acceptă recomandarea.

prima liniuță. Într-adevăr, politica de returnare trebuie abordată ca parte a unei politici cuprinzătoare în domeniul migrației, astfel cum se reflectă în noul pact.

126. UE urmărește o abordare constructivă pentru a crea parteneriate cuprinzătoare și reciproc avantajoase în domeniul migrației, pentru a obține rezultate durabile pe termen lung și pentru a îndeplini obiectivele UE. Returnarea și readmisia reprezintă unul dintre elementele acestor parteneriate. Stimuletele pozitive pot contribui la sprijinirea cooperării, dar au cea mai mare eficiență dacă sunt integrate în parteneriatul cu o țară terță și răspund intereselor și nevoilor partenerului.

Politica comercială în general și acordurile comerciale în special au scopul principal de a îmbunătăți legăturile economice și de a crea locuri de muncă și creștere economică în cadrul ambilor parteneri. Prin urmare, aceasta are un impact pozitiv în țările terțe și contribuie la soluționarea problemelor de bază.

127. S-au înregistrat progrese în ceea ce privește sporirea coordonării la mai multe niveluri: în cadrul serviciilor UE (serviciile Comisiei și SEAE), între serviciile UE și statele membre, precum și între statele membre (a se vedea punctul 69).

Utilizarea stimulentele negative trebuie analizată cu atenție, ținând seama de interesele și obiectivele mai ample ale UE. O abordare constructivă a creării unui parteneriat cuprinzător cu o agendă pozitivă comună cu țările terțe promite cele mai bune rezultate durabile.

Recomandarea 3 - Consolidarea stimulentele pentru cooperarea țărilor terțe în materie de readmisie

Comisia acceptă recomandarea.

Noul pact privind azilul și migrația stabilește o abordare prin care o gamă completă de politici, mecanisme și instrumente ale UE și ale statelor membre sunt puse în comun și mobilizate într-un mod strategic pentru a atinge obiectivele urmărite în cadrul pactului. Acest lucru face parte dintr-o abordare personalizată pentru a realiza parteneriate reciproc avantajoase. Coordonarea strânsă între serviciile UE și cu statele membre este de o importanță majoră, iar unele dintre instrumente sunt descrise la punctul 127. În plus, Comisia, prin intermediul consultărilor dintre servicii, al activității Grupului pentru relații interinstituționale (GRI) și al Grupului de coordonare externă (EXCO), se asigură că este analizat cu atenție impactul potențial al diferitelor politici și instrumente asupra migrației. Returnarea și readmisia reprezintă unul dintre elementele unei politici cuprinzătoare în domeniul migrației, integrată într-un cadru de politică mai larg.

134. Îmbunătățirile recente în ceea ce privește colectarea de către Eurostat a unor statistici oficiale mai frecvente și mai detaliate privind returnările vor completa lacunele anterioare în materie de date și vor permite îmbunătățirea în continuare a calității datelor.

Datele privind rapiditatea readmisiei sunt date operaționale.

Principalele seturi de date relevante pentru returnare/readmisie sunt colectate de la statele membre de către Eurostat și Frontex (privind trecerile neregulate ale frontierei, migranții aflați în situație de ședere neregulară, deciziile de returnare emise, returnările într-o țară terță).

În funcție de necesități, aceste seturi de date sunt utilizate împreună cu un set cuprinzător de indicatori în temeiul Codului de vize și cu informații din partea statelor membre. Această combinație de contribuții cantitative și calitative aprofundate conduce la o imagine mult mai exactă a nivelului de cooperare în materie de readmisie și oferă detalii valoroase cu privire la practicile din toate etapele procesului.

135. A se vedea răspunsul Comisiei la punctul 111.

Recomandarea 4 – Îmbunătățirea colectării datelor

Comisia acceptă recomandarea.

Prima liniuță: în ceea ce privește rapiditatea procesului de readmisie (și anume, asistența în timp util din partea țărilor terțe la cererile statelor membre de identificare a resortisanților sau de eliberare a documentelor de călătorie), chestiunea duratei (medii) efective a procesului a fost abordată în contextul colectării de date din 2021 în temeiul articolului 25a din Codul de vize. Rezultatele vor fi prezentate Consiliului până la sfârșitul anului 2021.

A 2-a liniuță: Comisia va urmări să consolideze standardele și procesele din domeniul monitorizării și evaluării, în special pe baza instrumentelor armonizate elaborate de *EU-IOM Knowledge Management Hub* (Centrul de gestionare a cunoștințelor UE-OIM) și prin consolidarea analizei datelor și a cercetării. Aceste eforturi ar permite efectuarea unor analize comparative transregionale, în special în domeniul sustenabilității reintegrării.